

IV P 136/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Andrzej Kurzych

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2022 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **G. S.**

przeciwko **Syndykowi masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w T.**

o wynagrodzenie za pracę i ekwiwalent za urlop

postanawia:

1. **umorzyć postępowanie,**

2. **zasądzić od pozwanego Syndyka masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w T. na rzecz powoda G. S. kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów procesu.**

Sędzia Andrzej Kurzych

IV P 136/22

UZASADNIENIE

Powód G. S. wniósł w dniu 1 marca 2021 r. pozew o zapłatę przeciwko (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwot:

- 4.654,26 z odsetkami za opóźnienie od 6 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- 3.577,46 zł z odsetkami za opóźnienie od dnia 11 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- 7.221,56 zł z odsetkami za opóźnienie od 11 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty

tytułem wynagrodzenia za pracę, ekwiwalentu za czas urlopu wypoczynkowego, świadczeń chorobowych oraz o zwrot kosztów procesu.

W dniu 4 marca 2021 r. wydany został nakaz zapłaty (pod sygnaturą IV P 68/21upr; k. 28 akt), który utracił moc z uwagi na wniesienie sprzeciwu (k. 40 akt).

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa, a także zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. do czasu zakończenia toczącego się przez Sądem Rejonowym w Toruniu, V Wydziałem Gospodarczym o sygnaturze akt V GU 126/21 postępowania upadłościowego. Pozwany zakwestionował roszczenia co do zasady i wysokości, wskazując na ich nieudowodnienie.

Postanowieniem z dnia 12 maja 2021 r. (k. 80 akt) Sąd Rejonowy w Toruniu ogłosił upadłość pozwanego.

Postanowieniem z dnia 21 maja 2021 r. postępowanie zostało zawieszono na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. od dnia 12 maja 2021 r. (k. 81 akt).

Syndyk masy upadłości uznał wierzytelność G. S. w wysokości 15.146,13 zł (kategoria 1). Lista wierzytelności została zatwierdzona postanowieniem sędziego-komisarza w dniu 10 lutego 2022 r. (k. 103-15 akt).

Pismem z dnia 25 maja 2022 r. powód wskazał, że wobec uznania wierzytelności na zatwierdzonej przez syndyka masy upadłości pozwanego liście wierzytelności, „nie podtrzymuje powództwa w całości” (k. 109 akt). Na skutek zarządzenia z dnia 30 maja 2022 r. Sąd uznał, że powód cofnął pozew w całości.

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2022 r., wobec cofnięcia pozwu przez powoda, Sądu umorzył postępowanie i zasądził od Syndyka masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w T. koszty procesu w kwocie 2.700,00 zł.

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2022 r. Sąd Rejonowy w Toruniu sprostował postanowienie z dnia 15 czerwca 2022 r. poprzez wyeliminowanie z punktu 2. sentencji postanowienia sformułowania „od pozwanego Syndyka masy upadłości”. Postanowienie jest prawomocne wobec powoda (doręczono 18 lipca 2022 r.). Dotychczas nie jest prawomocne wobec pozwanego Syndyka (doręczono 25 lipca 2022 r.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. powód może cofnąć pozew do rozpoczęcia rozprawy, jeżeli nie zrzeka się roszczenia, bez zgody pozwanego, przy czym czynność dyspozytywna strony podlega ograniczeniom jedynie według kryteriów z art. 203 § 4 k.p.c. Okoliczności sprawy nie wskazują, że cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, zaś zgoda pozwanego na tym etapie nie była wymagana. Postępowanie podlegało więc umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c.

Zauważyć także należy, że niezależnie od cofnięcia pozwu postępowanie i tak podlegałoby w znaczącej części umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c. z uwagi na to, że wydanie wyroku w sprawie byłoby zbędne. Zgodnie bowiem z poglądem wyrażonym w uchwale Sądu Najwyższego z 18 stycznia 2019 r., III CZP 55/18, OSNC 2019/9/90 uzyskanie przez powoda po wszczęciu postępowania tytułu egzekucyjnego w postaci wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego komisarza listy wierzytelności skutkuje umorzeniem postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Orzekając o kosztach procesu należało mieć na względzie, iż powód domagał się zapłaty należności, które następnie zostały w zasadzie całości uznane przez Syndyka masy upadłości pozwanego na liście wierzytelności oraz zatwierdzone przez sędziego-komisarza. Powód dochodził pozewem kwoty 15.453,28 zł, zaś na liście wierzytelności uznana została kwota 15.146,13 zł (k. 105 akt).

Taki stan rzeczy sprawiał, że to powód był stroną wygrywającą spór w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 264 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r., poz. 1520) po zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego wyciąg z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu. Oznacza to, że powód w ramach postępowania upadłościowego uzyskał tytuł egzekucyjny dotyczących dochodzonych w niniejszym postępowaniu wierzytelności, co oznacza, że jest stroną wygrywającą niniejszą sprawę.

Roszczenie powoda zostało uwzględnione w 98,01%, a więc prawie w całości. Uzasadniało to obciążenie pozwanego całością kosztów procesu zgodnie z art. 100 k.p.c. W myśl tego przepisu w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek

zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone na podstawie § 2 pkt 5 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) i opiewały na kwotę 2.700,00 zł (wobec wartości przedmiotu sporu opiewającej na kwotę 15.454,00 zł).

Zgodnie z sentencją postanowienia prostującego z dnia 8 lipca 2022 r. koszty procesu podlegały zasądzeniu od upadłego, nie zaś Syndyka. Za utrwalony i nie budzący wątpliwości należy uznać pogląd, że w sprawie, w której syndyk działa na rzecz upadłego świadczenie dochodzone przez syndyka lub przeciwko syndykowi podlega zasądzeniu na rzecz upadłego lub od upadłego (np. wyrok Sądu Najwyższego z 7.10.2004 r., IV CK 86/04, LEX nr 143176 i z 16.01.2009 r., III CSK 244/08, LEX nr 523687). Reguła ta winna być także zastosowana w zakresie orzekania o kosztach procesu.

Podjęcie postępowania było zbędne, skoro nie zaistniała sytuacja, o której mowa w art. 180 § 1 pkt 5 lit. b k.p.c. i art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 ze zm.). W myśl tego przepisu postępowanie przeciwko syndykowi może być podjęte tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności.

Dlatego na podstawie przywołanych przepisów należało orzec jak w sentencji postanowienia.

Sędzia Andrzej Kurzych